Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dusses. aut te hoc partu emisse ꝗ fide:
aut si ñ emisti ñolo tollere. qd tuu ñ
ē. S; dicis m̄ meru. Quid q̄ ñ possu
ab ecclia stipē emere. ⁊ corpale sus
tentationis impensam p̄cio sine sy
monie culpa ꝗpare. Ecce habeo p̄
dia mea. aut pecunia mea q̄ sustien
tari posse ⁊ uiuere. S; forte uno meo
uolentia p̄ncipiu aut fraude fa
miliariu. siue aliud qd cūq; forte
⁊ defectu eius aut imbecillitate uiri
u meax. ꝗsidero. Video q ñ possu
ipse sic expedire res meas dispone
re. ⁊ ppis uiribus deseruire. Vemo
ad ecclam. ⁊ ꝗmendo ei res meas. ⁊
uire mee p̄uidentia cōmito. ut
alat me ⁊ sustenet. ⁊ de meo m̄ sub
sidiu ministret. ⁊ ne forte fraude
malig. expero certa m̄ ⁊ determina
ta impensa ꝗstitui. quantu scilicet
accep uri aliqs eox. q ecclie deseruiu.
q mutulo ecclie ꝗsēpu s. Pbenda pe
tio. ad cotidiani uictu usu. sic hr ali q
mecclia ē. q de ecclia uiuit. ⁊ ecclie
seruit. Dat m̄ ecclia ⁊ ceditur illud mea
accipiens ⁊ sua reddens. immo mea.
ñ sua m̄ dispensans. Quid q inde iu
dicandu semia ingris. Ego breuit
respondeo. q si ecclam inuita tuax.
dispensatie facis aut p̄ morte here
de relinquis. ego p̄hibere nec uolo
nec possu. ⁊ si detuo te pascit. aut p
tuo. puidentia ē ñ culpa. necessitas
ñ iniquitas. Sic iudm ut aliud ñ regras
nec accipias. Corpalis t necessitudo ⁊
cedit. ⁊ meritu iniquitatis negatur.

De eo q̄ sola corpalia uendunt

Omnique aut aliquando ut posse
sionis ecclie. Quelibet alia ecclia
suca bona corpalia p̄ malos p̄latos data ut
uendita abusiu ecclie alienent. In quo q̄ne
c̄men symonie aliqd ēē; iudet. Quis culpa
grauis ñ desit. Qa anta eni iniquitas sit
manifestu ē. eos q adedificandas ⁊ custo
diendas ecclias posint s. destructioni il
las. ⁊ eox. q adillas p̄ninet dissipationi o
pam dare. maxime si ea q abalienantur
alia s. q adutis alienox. niq licite trans
ire possunt. sic s decime q abinuio in
stitute s adeox sustentationē q taber
naculo deseruiunt. Hec q adlaicos inf
ferre. qd aliud ē q desacē sacru auferre.
Sic q si uniciuq; peccato nomen cul
pe quemens datu fuerit. nichil male
fit iudicio equitatis. XL. PARS.

Cū omia De sacmento ⁊ugū.

sacramta post peccatu ⁊ ppt pec
catu supsertu eaorditu. soli ⁊ugi sa
cramtu eua ante peccatu legitur in
stitutu ñ tamtu adremedu. S; adoffi
ciu. In ⁊ugio aut hec p̄mu ꝗsideranda
s ⁊ discernenda. origo ⁊ institutio cu m
causis suis. ⁊ ei sedm ips ⁊ locu ⁊ tu ua
riatio. De origine ⁊ugū.

Coniugu auctor ds ē. Ipse eni ⁊
ugu ēē decreuit. qn mulierē
adppagatione gnis humani hoi inad
iutoriu fec. dda q; inspu cognoscens
adq usu mulier facta ēēt. cu adducta
fuisset adeu dicit. Hoc nc os exossib me
is ⁊ caro de carne mea. Spt hoc rein
que ho patre suu ⁊ matre sua ⁊ adhe
rebit uxori sue. ⁊ erunt duo in carne
una. Spc eua in chana galilee ñ solu
p̄semia corpalis. S; exhibitione q q; mi
raculi nupias ꝗsecrauit. In qb oib osten
dit ⁊ ⁊ugu ⁊ ado esse. bonu esse. De duplici
usu ⁊ ⁊ugū. ⁊ causa institutionis.